Rusia veşnic trădătoare

Când s'a încheiat la 23 August 1939 **„pactul de neagresiune"** între Germania şi Rusia, se credea cu bună credinţă în Germania că de astă dată Rusia Sovietică va fi şi ea de bună credinţă faţă de Germania, că Rusia se va lăsa de vechiul obiceiu devenit istoric de a-şi şantaja şi trăda aliaţii, cu cari a făcut aranjamente, convenţiuni sau tratate. Dar, cum obiceiul trădărei aliaţilor este înrădăcinat în Rusia, eu am prevăzut această trădare şi cum în ziua de 23 August 1939 eram la Berlin, am comunicat părerea mea asupra trădărilor istorice ale Rusiei, făcând atunci şi două memorii, unul asupra „trădărilor istorice ale Rusiei şi altul asupra „celor opt invaziuni ruseşti a Ţărilor Dunărene". Aceste memorii s'au dus acolo unde trebuia.

Dar nu a trecut nici un an de la încheerea „pactului de neagresiune" germano-rus, când Rusia începe cu şantajul ca apoi să treacă la ameninţări foarte serioase, la care Germania trebuia să facă faţă.

Şantajele ruseşti contra Germaniei s'au urmat astfel: la sfârşitul războiului germano-polon, şantaj; apoi încep seria şantajelor în chestiunea Finlandei, a Ţărilor Baltice (Estonia, Letonia, Lituania), şi în fine a României. Şantajele le exercita Rusia asupra Germaniei tocmai atunci când era ocupată pe frontul de Vest şi avea nevoe de toată libertatea de acţiune, motiv pentru care Germania a sfătuit ţările respective să nu se opue Rusiei fiindcă pentru un moment nu le poate ajuta.

Odată războiul terminat pe frontul de Vest, Rusia face un pas înainte ,trecând dela şantaj, la ameninţarea directă a Germaniei.

Dar înainte de a vorbi despre chestiunea ameninţării, voi atinge o altă importantă chestiune rusească, anume aceea a camuflărilor pregătirii de război bolşevice.

Dela 1917 Rusia Sovietică a făcut două acţiuni: propaganda bolşevică în străinătate şi pregătirea armatei în interior. Amândouă aceste acţiuni s'au făcut în cel mai mare secret. Guvernul Rusiei bolşevice oficiale declara sus şi tare că nu are nimic cu „Internaţionala III-a", dar sumele enorme, materialele, propaganda, recrutarea adepţilor, spionajul, etc., le dădeau şi le făceau agenţii diplomatici, membrii tuturor misiunilor camuflate ce mişunau sub diferite motive prin diferite ţări europene. Scopul? Revoluţia comunistă mondială. Rezultate s'au văzut, revoluţia nenorocită din Spania, care numai datorită generalului Franco s'a lichidat, apoi guvernul Frontului Popular în cap cu Leon Blum al cărui rezultat se ştie: Franţa înfrântă în mod ruşinos. S'au încercat şi în alte multe ţări revoluţii dar nu au prins. Va să zică propaganda bolşevică nu prinde, atunci bolşevicii ruşi şi-au propus ca s'o impue cu forţa. Cum? Prin război. Dar cum pentru a face război trebue armată, bolşevicii ruşi, concomitent cu propaganda, au început organizarea unei formidabile armate cu material mult şi bun, cum şi cu o aprovizionare de muniţiuni din abundenţă. O asemenea înarmare făţişe ar fi dat de gândit celorlalte state. Atunci a fost nevoe de păstrarea secretului înarmărilor, lucru ce nu a fost greu, pentrucă nimeni nu putea pătrunde în Rusia bolşevică, peste zidul chinezesc pe care-l ridicase; totul era ascuns, oricine intra în Rusia era urmărit zi şi noapte, aşa că nu putea lua contact cu nimeni, nu putea vorbi şi nu putea vedea nimic. Rusia este mare, căi de comunicaţii rari şi proaste, imposibilitate de mişcări, deci imposibilitate de informaţie; garnizoanele, răspândite pe cele 17½ milioane de kilometri pătraţi, puteau să-şi urmeze organizarea şi instrucţia trupelor la adăpost de indiscreţii ochi străini.

Pentruca străinătatea să nu simtă nici pe departe pregătirea militară, Rusia bolşevică răspândea prin agenţii săi cu discreţie suflând la urechea celorlalţi:

Că trupele ce sunt scoase la parăzi sau la manevre sunt anume îmbrăcate, armate şi instruite în acest scop, dar că restul, vai de capul lor, nu au nimic!

Că armamentul este slab şi muniţiile sunt numai atât cât trebue pentru exerciţiile de tragere;

Că aviaţia există, dar aparatele sunt inferioare şi piloţii slab pregătiţi;

Că nu există cadre suficiente. Etc., etc.

In fine că, dacă s'ar face un război, armata nu va voi să lupte, iar în interior se va face revoluţie!

Ruşii nu s'au mulţumit cu atât, au făcut ceva de neînchipuit şi de necrezut: în războiul cu Finlanda au trimis unităţi inferioare ca efectiv, armament şi conducere. Scopul? Ca să fie bătuţi şi în tot cazul să câştige războiul cu mari greutăţi, cu mari pierderi, căci Rusia este mare şi carne inconştientă de tun există berechet. Concluzia: Armata rusă bolşevică este slabă şi în neputinţă de a face războiu! Dar gândul conducătorilor Rusiei bolşevice mergea în altă parte, să aibă o armată puternică, bine organizată, bine încadrată, bine înarmată, înzestrată cu muniţiuni de prisos.

Ceeace ruşii nu au putut realiza, a fost comandamentul superior, căci după seriile de epuraţii făcute, rămăsese în capul comandamentului un lăcătuş ca Voroşilov, un plotonier ca Budieny, etc. Cu asemenea elemente se poate face un război, dar nu se poate câştiga un război.

Proba că trucul rusesc a prins este faptul că însuşi Cancelarul Hitler a mărturisit în modul cel mai loial, surpriza pe care i-a pricinuit-o cunoaşterea, după succesivele dezastre sovietice a imensului potenţial de război, pe care Sovietele îl ţineau gata pentru a-l deslănţui asupra Europei.

In adevăr, ce a făcut Rusia bolşevică dela 1917—1941 deci timp de 24 ani? Ea s'a pregătit într'una din punct de vedere militar, a stors poporul, l-a sărăcit, l-a imbecilizat, l-a tâmpit, dar şi-a făcut o mare armată, cu care după ce va fi aruncat sământa nefastă a bolşevismului în celelalte ţări, sau dacă această sământă nu va prinde, atunci s'o arunce, şi într'un caz şi într'altul, asupra Europei, s'o invadeze, s'o distrugă şi, forţat, s'o bolşevizeze. Primele ţări alese ca obiective erau Germania şi România.

*

La adăpostul „pactului de neagresiune" germano-rus din 23 August 1939, Rusia a ocupat ju-

mătate din Polonia fără să tragă un foc de armă. S'a războit în Finlanda, a pus stăpânire pe Țările Baltice, a ocupat Nordul Bucovinei, parte din județul Dorohoi și toată Basarabia, șantajând în 1939 și 1940 Germania național-socialistă ocupată în Vest, iar în 1941 Rusia bolșevică revine la vechiul obiceiu, anume acela de a-și trăda aliații și prietenii. Rusia avea un „pact de neagresiune" cu Germania. Un aliat cinstit ar fi spus: cu Germania sunt în prietenie, deci nu am nici o nevoe ca să trimit trupe spre frontiera ei. Așa trebuia să facă un aliat cinstit, dar la ruși, fie ei țariști sau bolșevici, lucrurile se schimbă. Cinstea? Ce-i aceea cinste?!

Iată cum încearcă Rusia bolșevică să ajungă la ceea ce urmărea. Ea începe a-și masă trupe numeroase spre frontiera Germaniei și României încă dela începutul anului 1940 și a executa sboruri de recunoaștere peste frontiere.

La 1 Septembrie 1939, Uniunea Sovietică avea la frontiera ei de Vest:

44 Divizii trăgători;

20 Divizii cavalerie;

3 Brigade blindate și motorizate.

La 1 Decembrie 1939 avea:

76 Divizii trăgători

21 Divizii cavalerie

17 Brigade blindate și motorizate.

La Martie 1940 avea:

95 Divizii trăgători

22 Divizii cavalerie

22 Brigade blindate și motorizate.

La 1 Mai 1941 avea

118 Divizii trăgători

22 Divizii cavalerie

40 Brigade blindate și motorizate.

In acest timp, la granițe, rușii dădeau loc la incidente de frontieră.

In Țările Baltice, de unde prin convenția cu Germania se specifica că nu va ține ca garnizoane decât 53.000 oameni, în primăvara anului 1940 are 250.000 oameni și la începutul lui Iunie 1941 are 600.000 oameni.

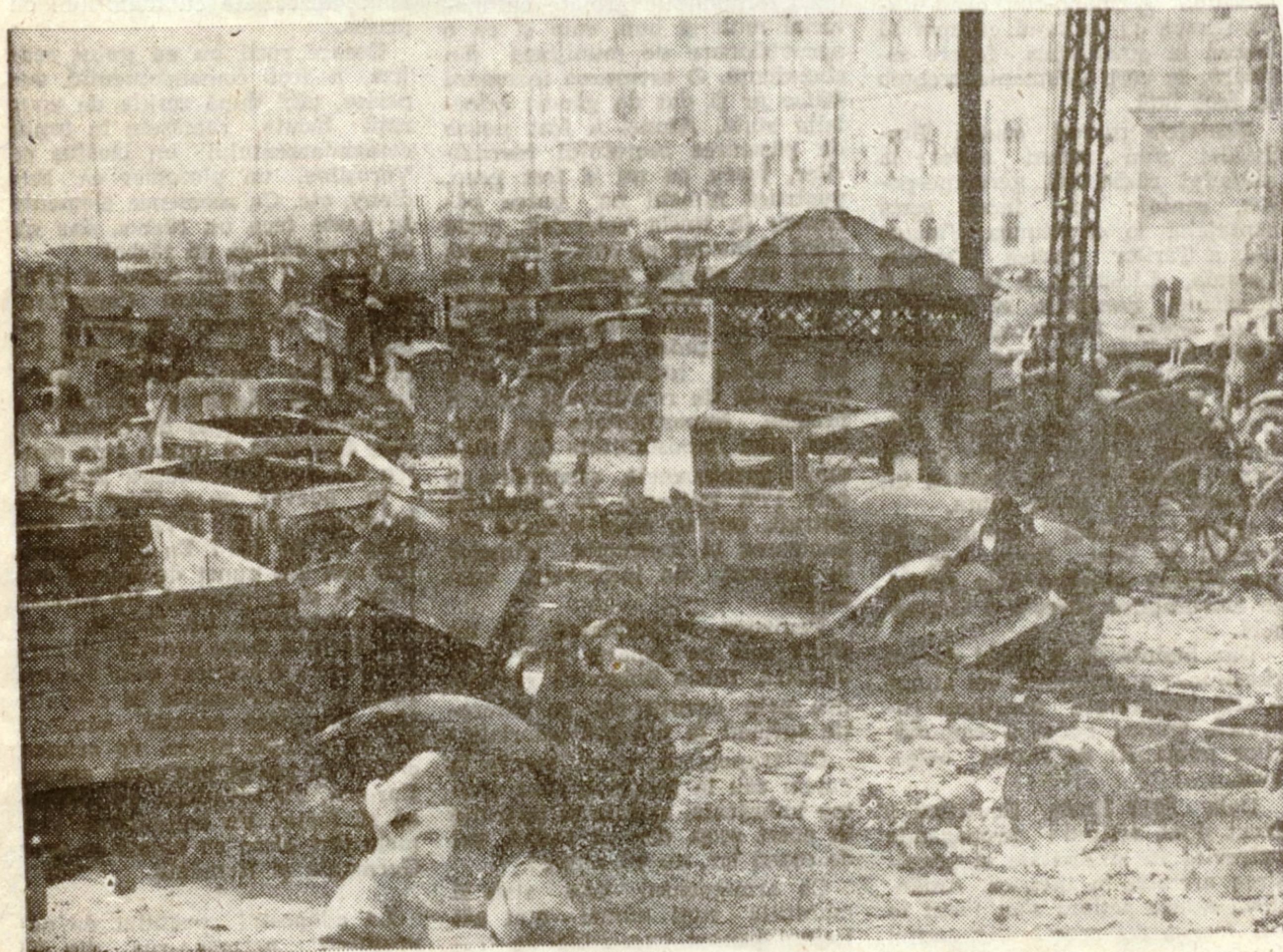
Trebue avut în vedere următoarele: Rusia, vasăzică, dintr'un total de 170 Divizii de trăgători, avea pe frontiera sa de Vest 118 Divizii, restul de 52 Divizii erau în interior și în Asia, pe frontul de Est; din $33^{1}/_{2}$ Divizii cavalerie are pe frontul de Vest 22 Divizii; din 46 Brigade blindate și motorizate are 40 pe frontiera de Vest.

In ceeace privește aeroporturile, de unde după Septembrie 1939, Rusia avea în apropierea frontierei de Vest 90 aeroporturi, la 1 Mai 1941 avea 814 aeroporturi bine instalate.

Toate aceste numeroase unități și toate aceste aeroporturi au fost aduse și făcute încet-încet, fără sgomot, fără alai, fără muzică.

La Iunie 1941 Rusia Sovietică era gata de a lua ofensiva. Dar șarlatania ei nu prinsese. Germania, care era la curent cu mașările de trupe bolșevice, a luat contra măsuri, iar la 22 Iunie 1941 Germania nu a așteptat ofensiva Rusiei bolșevice, ci a luat ea împreună cu aliații săi o ofensivă fulgerătoare. Fără această inițiativă a Marelui Reich, Europa ar fi fost invadată de hoardele barbare ruse bolșevice.

General Gh. A. Dabija

Iată ce-au lăsat bolșevicii în urma „retragerii strategice"

ALMANACHUL
ZIARULUI
Curentul
PE ANUL
1942
LEI
80
a. dragos